

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0042/2011

10.3.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki
Perskiej
(2010/2233 (INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Dominique Baudis

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*):
Mário David, Komisja Handlu Międzynarodowego

(*) Komisje zaangażowane – art. 50 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	17
OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO	20
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	26
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	30
(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje - art. 50 Regulaminu	

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (2010/2233 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o współpracy z dnia 25 lutego 1989 r. między Unią Europejską a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej¹
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie znaczenia umowy o wolnym handlu, która ma zostać zawarta między EWG a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa: zapewniania bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie, przyjęte przez Radę w grudniu 2008 r.,
- uwzględniając partnerstwo strategiczne Unii Europejskiej z regionem Morza Śródziemnego i Bliskim Wschodem, zatwierdzone przez Radę w czerwcu 2004 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat z 20. spotkania ministerialnego z dnia 14 czerwca 2010 r. w Luksemburgu,
- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 10 maja 2010 r. w sprawie Unii dla Śródziemnomorza,
- uwzględniając wspólny komunikat z 19. spotkania ministerialnego z dnia 29 kwietnia 2009 r. w Maskacie,
- uwzględniając wspólny program działań (2010-2013) na rzecz wdrożenia umowy o współpracy UE-RWPZ z 1988 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi w zakresie szkolnictwa wyższego (COM(2001) 385),
- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie reform w świecie arabskim: jaką strategię powinna obrać Unia Europejska?²,
- uwzględniając porozumienie gospodarcze między państwami należącymi do RWPZ przyjęte w dniu 31 grudnia 2001 r. w Maskacie (sułtanat Omanu), oraz deklarację RWPZ z Ad-Dauhy z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia unii celnej dla Rady

---

¹ Dz.U. C 259 E z 29.10.09, s. 83.

² Dz.U. C 76 E z 10.5.2007, s. 100.

Współpracy Państw Zatoki Perskiej,

- uwzględniając art. 207 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Rada musi zwrócić się o zgodę Parlamentu przed zawarciem jakiejkolwiek umowy międzynarodowej obejmującej obszary objęte zwykłą procedurą ustawodawczą,
  - uwzględniając roczne sprawozdania Parlamentu Europejskiego na temat praw człowieka,
  - uwzględniając deklarację Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1998 r. w sprawie prawa i odpowiedzialności jednostek, grup i organów społeczeństwa w zakresie propagowania i ochrony powszechnie uznawanych praw człowieka i podstawowych wolności (znana również jako „Deklaracja obrońców praw człowieka”),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7–0042/2011),
- A. mając na uwadze, że region Zatoki Perskiej powinien być obecnie rozpatrywany w perspektywie nowego powstającego światowego ośrodka gospodarczego skupiającego państwa członkowskie RWPZ; odnotowując, że UE jest drugim co do wielkości partnerem handlowym RWPZ, zaś rynek RWPZ jest piątym co do wielkości rynkiem eksportowym dla UE,
- B. mając na uwadze, że geopolityczne otoczenie Zatoki Perskiej skupia wyzwania w zakresie bezpieczeństwa mające wpływ na sytuację ogólnoswiatową i regionalną (proces pokojowy na Bliskim Wschodzie, stabilizacja Iraku, Darfuru i Jemenu, irański program jądrowy, terroryzm, akty piractwa) oraz że na chwilę obecną RWPZ jest jedyną stabilną organizacją regionalną działającą w oparciu o zasady wielostronności i współpracy,
- C. mając na uwadze, że ponad jedna trzecia państwowych funduszy majątkowych na świecie jest w rękach państw RWPZ oraz że fundusze te przyczyniły się do uratowania światowego i europejskiego systemu finansowego w odpowiedzi na kryzys,
- D. mając na uwadze, że region Zatoki Perskiej ma dla UE kluczowe znaczenie i że w wielobiegunowym, współzależnym świecie tego rodzaju współpraca może sprzyjać podejmowaniu wyzwań politycznych i wyzwań z zakresu bezpieczeństwa,
- E. mając na uwadze, że zapoczątkowany w wielu państwach członkowskich RWPZ proces liberalizacji i dywersyfikacji struktur ekonomicznych zapewnia nową dynamikę wewnętrzną, polityczną (reformy konstytucyjne, udział w życiu politycznym, umocnienie instytucji) oraz społeczną (pojawienie się sieci stowarzyszeń, organizacje pracodawców, dostęp kobiet do odpowiedzialnych stanowisk), którą to dynamikę należy wspierać,
- F. mając na uwadze niepokojące i żałosne warunki życia i pracy pracowników migrujących, zwłaszcza kobiet zatrudnionych w charakterze pomocy domowych, pomimo tego, że odgrywają oni centralną rolę w wielu sektorach gospodarki państw członkowskich RWPZ oraz stanowią 40% ludności RWPZ i około 40% ludności niektórych emiratów,

- G. mając na uwadze, że wszystkie sześć państw członkowskich to monarchie dziedziczne, gdzie obywatele, a w szczególności kobiety, nie są reprezentowani politycznie i gdzie w większości przypadków nie istnieje wybierany parlament,
- H. mając na uwadze, że znaczne inwestycje państw RWPZ u południowych sąsiadów Unii Europejskiej oraz wspólne wyzwania pociągają za sobą synergie współpracy między Europą, regionem Morza Śródziemnego i Zatoką Perską,
- I. mając na uwadze, że geoeconomiczna reorientacja państw RWPZ na Azję, związana z wzrastającym popytem na ropę na rynkach azjatyckich (Chiny, Indie, Singapur, Japonia, Filipiny, Korea Południowa) prowadzi obecnie do zróżnicowania stosunków handlowych i ekonomicznych, które utrwała się dzięki umowom o wolnym handlu i rozwijaniu dialogu politycznego,
- J. mając na uwadze kluczową rolę państw RWPZ na arenie światowej, sprawiającą, że dzielą one z Unią Europejską wspólne interesy w zakresie stabilności międzynarodowej i światowego zarządzania gospodarką,
- K. mając na uwadze rosnący wpływ państw RWPZ w świecie arabsko-muzułmańskim oraz ważną rolę, jaką mogą one odgrywać w dialogu międzykulturowym,
- L. mając na uwadze, że rozpoczęte 20 lat temu negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ pozostają obecnie najstarszymi zainicjowanymi negocjacjami handlowymi Unii Europejskiej, które nie doprowadziły jeszcze do podpisania umowy,
- M. mając na uwadze konieczność przyjęcia jasnego stanowiska oraz trwałego zaangażowania UE w obszarze Zatoki Perskiej, co zapewni UE jej większą widoczność i strategiczną obecność w regionie,
- N. mając na uwadze, że włączenie klauzul politycznych, zwłaszcza klauzuli dotyczącej przestrzegania praw człowieka, stanowi integralną część każdej umowy handlowej zawartej między Unią Europejską a stronami trzecimi,
- O. mając na uwadze ograniczoną obecność Unii w tym regionie i postrzeganie Europy jedynie jako kilku państw członkowskich mających rozwinięte i dawne związki z regionem,
- P. mając na uwadze, że Unia Europejska dysponuje wiedzą fachową w zakresie umacniania zdolności instytucjonalnych, edukacji i badań naukowych, rozwoju energii odnawialnych, środowiska, wsparcia technicznego, regulacji oraz dialogu politycznego i dyplomatycznego w odniesieniu do kwestii stabilności sąsiedztwa i światowego bezpieczeństwa,
1. przypomina, że zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ pozostaje priorytetem, a ewentualne niepowodzenie zagroziłoby interesom obu stron; podkreśla, że zawarcie takiej umowy będzie stanowiło wzajemne uznanie wiarygodności obu podmiotów, które opowiedziały się za wielostronnością i integracją;
  2. uważa, że polityka zintegrowanej komunikacji powinna przyczyniać się do rozwijania

ukierunkowanych i skutecznych informacji o Unii między państwami Zatoki Perskiej, biorąc pod uwagę ograniczoną obecność Unii w regionie Zatoki Perskiej w ramach nowych struktur stosunków zewnętrznych Unii;

3. uważa, że Unia Europejska powinna rozwijać w regionie strategię ukierunkowaną na umocnienie stosunków z RWPZ, wsparcie jej procesu integracji regionalnej oraz nadawanie impulsu stosunkom dwustronnym z państwami RWPZ;
4. podkreśla, że celem jest utworzenie partnerstwa strategicznego z RWPZ i jej państwami członkowskimi uwzględniającego rolę obu podmiotów na arenie międzynarodowej; podkreśla, że w tym celu ważne jest ustanowienie okresowych spotkań na szczeblu głów państw i rządów, niezależnie od ewolucji trwających negocjacji;
5. podkreśla także znaczenie równego partnerstwa w zakresie współpracy i dialogu, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnic obu stron, a także możliwości rozwijania współpracy i dialogu w różnych sektorach;
6. wzywa o przeznaczenie – w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) – większych środków ludzkich dla tego regionu oraz o otworzenie na jego terytorium nowych placówek dyplomatycznych UE przy państwach członkowskich RWPZ, co pozwoli na zapewnienie lepszej widoczności, ułatwienie dialogu politycznego i zwiększenie skuteczności działań Unii; nalega, aby środki te pochodziły przede wszystkim z ponownego przydziału w ramach ESDZ; wzywa państwa członkowskie UE dysponujące przedstawicielstwem dyplomatycznym w regionie do działania w spójności z polityką UE; podkreśla, że zróżnicowane podejście dwustronne wobec państw RWPZ skłaniających się ku zacieśnieniu współpracy z UE może tylko uzupełnić i wzmocnić ramy wielostronne; wzywa zatem Komisję Europejską i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przeanalizowania możliwości, jakie stwarza taka współpraca dwustronna;
7. przypomina postęp społeczny i polityczny stwierdzony w ostatnich latach w większości państw członkowskich RWPZ; zachęca wszystkie państwa do kontynuowania wysiłków i wzywa je do podejmowania kolejnych kroków w zakresie promowania praw człowieka, walki z wszelkimi przejawami dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na płeć, orientację seksualną czy religię; zwraca się do państw członkowskich RWPZ o zagwarantowanie i promowanie praw mniejszości, w tym mniejszości religijnych, równości kobiet i mężczyzn, prawa do pracy, w tym pracowników migrujących, jak również wolności sumienia, wypowiedzi i opinii; wspiera ciągły dialog między UE a RWPZ dotyczący tych kwestii; wzywa państwa RWPZ do skuteczniejszego utrzymywania kontaktów ze społeczeństwem obywatelskim i wspierania powstawania lokalnych struktur i stowarzyszeń; wzywa w szczególności państwa członkowskie RWPZ do:
  - przyjmowania środków zachęcających do udzielania kobietom dostępu do rynku pracy i edukacji, eliminując wszystkie formy dyskryminacji ze względu na płeć oraz inne uregulowania zwyczajowe lub prawne, w tym te, które dotyczą osobistego statusu,
  - zniesienia systemu patronatu narzuconego pracownikom migrującym, tam gdzie wciąż on obowiązuje, i kontynuowania reform w zakresie prawa pracy z myślą o

- zagwarantowaniu pracownikom, w tym migrantom i służbie, pełnego korzystania z ochrony prawnej i socjalnej;
- stworzenia synergii z Unią i jej państwami członkowskimi na rzecz wspierania Konwencji MOP dotyczącej praw osób zatrudnionych w charakterze pomocy domowej;
  - zwalczania wszelkich form bezkarności, zagwarantowania niezależności wymiaru sprawiedliwości, zapewnienia prawa do sprawiedliwego procesu i wzmacniania roli pracowników wymiaru sprawiedliwości;
  - podjęcia działań zmierzających do zapewnienia szerokiego upowszechniania norm w zakresie poszanowania praw człowieka i stosowania ich podczas szkoleń dla urzędników zajmujących się egzekwowaniem prawa, prawników i pracowników wymiaru sprawiedliwości;
8. wzywa rządy państw RWPZ do wspólnego zajęcia się w duchu współpracy problemami związanymi z poszanowaniem praw człowieka w regionie, szczególnie w odniesieniu do równouprawnienia płci, sytuacji bezpaństwowców, ograniczeń wolności wypowiedzi i gromadzenia się, w tym praw związków zawodowych, i potrzeby zagwarantowania niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, jak również prawa do uczciwego i szybkiego procesu; wzywa do tego, by sugerowany już ściślejszy dialog z RWPZ obejmował również kwestie praw człowieka na poziomie administracyjnym i politycznym;
9. wzywa państwa RWPZ do wycofania wszelkich zgłaszanych jeszcze zastrzeżeń do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i do Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz zwraca się do wszystkich państw RWPZ o ratyfikowanie protokołów dodatkowych do Konwencji o prawach dziecka oraz do Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej; podkreśla również znaczenie ratyfikacji i wdrożenia konwencji ONZ o pracownikach migrujących i konwencji MOP nr 97 i 143;
10. zachęca Unię Europejską do wspólnej dyskusji z RWPZ oraz określenia rozwiązań służących usunięciu przeszkód w pełnym i skutecznym korzystaniu z podstawowego prawa do wolności wyznania przez mniejszości religijne w tej części świata, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i zbiorowym, w sferze publicznej oraz prywatnej;
11. podkreśla znaczenie dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego; przypomina, że Unia Europejska i RWPZ wyraziły swe wspólne zaangażowanie w promocję i ochronę wartości tolerancji, umiarkowania i współistnienia;
12. zachęca rządy i istniejące zgromadzenia parlamentarne RWPZ do bezzwłocznego podjęcia działań zmierzających do pełnej ratyfikacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, jak również do współpracy w ramach mechanizmów tematycznych Komisji Praw Człowieka ONZ i zaproszenia jej członków do złożenia wizyty w kraju, w szczególności specjalnego sprawozdawcy ds. niezależności sędziów i prawników;

13. przypomina sprzeciw UE wobec nakładania wyroków kary śmierci oraz wezwanie Parlamentu do wprowadzenia moratorium na stosowanie kary śmierci; w tym kontekście wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłego utrzymania kary śmierci we wszystkich państwach członkowskich RWPZ; zwraca się do tych państw o przyjęcie moratorium na wykonywanie kary śmierci; wzywa w szczególności państwa stosujące metody takie jak ścięcie głowy, ukamienowanie, ukrzyżowanie, chłosta lub amputacja o zaprzestanie tych praktyk;
14. odnotowuje przyjęty na spotkaniu ministerialnym w dniu 14 czerwca 2010 r. trzyletni wspólny program działań mający na celu zacieśnienie współpracy w wielu strategicznych obszarach wspólnego zainteresowania, w tym poprzez utworzenie sieci skupiającej pracowników naukowych, badaczy i przedsiębiorców; jednakże wyraża ubolewanie z powodu nieuwzględnienia w tym programie kwestii otwartego, regularnego i konstruktywnego dialogu politycznego;
15. uważa, że realizacji tego programu wspólnego działania powinno towarzyszyć sprecyzowane i szczegółowe finansowanie, zaś zadanie to powinno powierzyć się specjalnie wybranym pracownikom w Brukseli, jak i w państwach członkowskich RWPZ; podkreśla znaczenie zapewnienia widoczności tego programu oraz upowszechnienia szerokich i dostępnych informacji zainteresowanym administracjom oraz instytucjom; wnosi o sporządzenie w ciągu trzech lat oceny wyników oraz - jeśli okażą się one zadowalające - o rozważenie powołania do życia agencji ds. współpracy UE-RWPZ;
16. wzywa UE do większego skoncentrowania się w ramach programów współpracy z państwami RWPZ na organizacjach społeczeństwa obywatelskiego i wspierania upodmiotowienia kobiet i młodzieży;
17. wyraża głębokie zaniepokojenie wyścigiem zbrojeń w Zatoce Perskiej; zwraca się do Unii Europejskiej o zainicjowanie strategicznego dialogu z państwami RWPZ poświęconego kwestiom bezpieczeństwa regionalnego (proces pokojowy na Bliskim Wschodzie, irański program jądrowy, stabilizacja Iraku, Jemenu i Darfuru, terroryzm i akty piractwa), które mają znaczenie dla obu podmiotów, i o przyczynienie się z czasem do ustanowienia struktury bezpieczeństwa regionalnego na Bliskim Wschodzie, w porozumieniu z państwami Zatoki Perskiej;
18. przypomina, że państwa członkowskie RWPZ odgrywają ważną rolę na arenie regionalnej; podkreśla, że utrzymanie pokoju i stabilności na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej, w Rogu Afryki i na całym świecie leży we wspólnym interesie UE i RWPZ; wzywa partnerów do ściślejszej współpracy w tym wspólnym interesie;
19. ponownie wyraża swe wsparcie dla arabskiej inicjatywy pokojowej zainspirowanej przez jedno z państw członkowskich RWPZ i zatwierdzonej przez wszystkie państwa Ligi Arabskiej i Organizację Konferencji Islamskiej; wzywa państwa RWPZ do kontynuowania swych wysiłków mediacji i wspierania izraelsko-palestyńskiego procesu pokojowego; wzywa UE i RWPZ do zintensyfikowania wspólnych wysiłków na rzecz zakończenia okupacji terytoriów palestyńskich w wyniku negocjacji, przy nieustannym udzielenia pełnego wsparcia rozwiązaniu konfliktu palestyńsko-izraelskiego opierającemu się na dwóch państwach; podkreśla interes podzielany przez UE i RWPZ, by wspólnie pracować nad przywróceniem sprawiedliwego, trwałego pokoju regionalnego na Bliskim

Wschodzie; sugeruje w związku z tym bardziej regularne uzgodnienia między Kwartetem i komitetem monitorującym Ligii Arabskiej; przypomina, że UE jest pierwszym donatorem pomocy dla narodu palestyńskiego; uznaje wsparcie udzielone uchodźcom palestyńskim przez państwa RWPZ oraz ich wsparcie dla Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA); wzywa państwa członkowskie RWPZ do wnoszenia większego wkładu w umacnianie instytucji palestyńskich i w rozwój gospodarczy w ramach programu rządowego Autonomii Palestyńskiej, oraz do rozważenia możliwości przekazania swych wkładów finansowych za pośrednictwem istniejących międzynarodowych mechanizmów pomocy;

20. wyraża uznanie dla kontynuowania procesu integracji RWPZ (unia celna, wspólny rynek i w dłuższej perspektywie wspólna waluta); zachęca Komisję do zaproponowania sekretariatowi RWPZ wspólnego opracowania ram współpracy, które umożliwią dzielenie się doświadczeniem w zakresie konsolidacji instytucjonalnej, zdolności administracyjnych, mechanizmów regulacji i rozstrzygania sporów; podkreśla, że takie podejście może przyczynić się do zainicjowania procesów przejmowania odpowiedzialności;
21. z zadowoleniem przyjmuje decyzję przewodniczących parlamentów państw członkowskich RWPZ, zebranych w Abu Dhabi dnia 23 listopada 2010 r., by zainicjować prace monitorowania działalności i decyzji podjętych na poziomie wykonawczym RWPZ oraz by przywrócić coroczną konferencję instytucji parlamentarnych państw członkowskich RWPZ; wyraża zadowolenie z przyszłego powołania delegacji międzyparlamentarnej ds. stosunków z Parlamentem Europejskim; jest przekonany, że pogłębiona współpraca na poziomie parlamentarnym wniesie ważny wkład w budowanie strategicznego partnerstwa między dwoma zgromadzeniami;

Stosunki handlowe

22. przypomina swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu (FTA) między WE a RWPZ, którą poparło 96% posłów do Parlamentu Europejskiego; zauważa, że kwestie poruszone w tej rezolucji – takie jak potrzeba wzajemnego dostępu do rynków, skutecznej ochrony praw własności intelektualnej, zniesienia barier pozataryfowych utrudniających świadczenie usług, wspierania zrównoważonego rozwoju i poszanowania międzynarodowych konwencji – nie straciły na aktualności;
23. wyraża głębokie ubolewanie, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ były wielokrotnie odraczane na długi czas i potępia decyzję RWPZ o zawieszeniu tych negocjacji w 2008 r.; uważa, że nadszedł czas, by odblokować te negocjacje, tak aby znaleźć ostateczne rozwiązanie umożliwiające społeczeństwom i podmiotom gospodarczym po obu stronach czerpanie jak największych korzyści z umowy;
24. wyraża ubolewanie, że region ten został zaniedbany przez UE mimo jego strategicznego znaczenia dla dostaw ropy, możliwości handlowych i regionalnej stabilności;
25. zauważa, że rozpoczęte 20 lat temu negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu nie doprowadziły jeszcze do podpisania umowy; zdaje sobie sprawę, że niektóre państwa

RWPZ sprzeciwiają się klauzulom dotyczącym praw człowieka i nielegalnej migracji;

26. uważa, że biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie regionu, umowę o wolnym handlu należy postrzegać nie tylko jako instrument zwiększenia dobrobytu przez handel, lecz również jako narzędzie wspierania geopolitycznej stabilności;
27. odnotowuje, że RWPZ stanowi obecnie szósty pod względem wielkości rynek eksportowy dla UE oraz że UE jest głównym partnerem handlowym RWPZ; stwierdza, że chociaż już obecnie wymiana handlowa jest intensywna, nadal istnieją możliwości jej pogłębienia, a także zróżnicowania tej wymiany między obiema stronami, biorąc pod uwagę rozmiary rynku UE oraz starania ze strony państw RWPZ na rzecz zróżnicowania eksportu; stwierdza, że umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości współpracy i pomocy technicznej; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ sprzyjałoby w dużym stopniu silniejszym więziom i dalszej dywersyfikacji;
28. zauważa, że biorąc pod uwagę, iż kraje RWPZ zmierzają w kierunku zróżnicowania gospodarczego mającego na celu zmniejszenie ich uzależnienia od ropy naftowej, zwiększenie handlu usługami i inwestycji przyczyniłoby się do szybszego rozwoju gospodarek poszczególnych krajów RWPZ;
29. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich dwudziestu latach stosunki gospodarcze między UE a RWPZ pogłębiały się oraz że obroty handlowe między dwiema stronami znacznie wzrosły, pomimo że nie udało się zawrzeć umowy o wolnym handlu; uważa, że oznacza to, iż umowa ta zwiększyłaby jeszcze ten naturalny wzrost wymiany oraz stworzyłaby dla niego bardziej otwarte, przewidywalne i bezpieczne otoczenie;
30. zaznacza, że większa część pracy nad umową została już przeprowadzona, oraz uważa, że zakres umowy o wolnym handlu w obecnym kształcie stanowi obietnicę wielu korzyści dla obu stron; dlatego nawołuje obie strony do potraktowania tej umowy jako głównego i bardzo ważnego dążenia obu regionów i ich społeczności; uważa, że UE i RWPZ łączą wspólne interesy i potrzeby oraz że doświadczenia UE w zakresie integracji regionalnej mogą być źródłem inspiracji dla regionu Zatoki Perskiej; uważa, że w związku z tym UE może dostarczyć wartościowej pomocy technicznej;
31. podkreśla, że w razie gdyby nie zaradzono brakowi przejrzystości procedur udzielania zamówień publicznych i ograniczeniom dostępu dla zagranicznych inwestorów w sektorze usług, mogłyby one zagrozić zawarciu umowy;
32. zdecydowanie uważa, że umowa o wolnym handlu między UE a RWPZ przyniosłaby znaczne korzyści obu stronom; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu z UE wsparłaby dalszą integrację gospodarczą RWPZ oraz że w następstwie ustanowienia unii celnej wewnątrz RWPZ mogłaby ona również przyspieszyć realizację ważnych projektów, takich jak wspólny rynek RWPZ czy wprowadzenie w pełni unii celnej w łonie RWPZ posiadającej wspólną walutę; uważa, że RWPZ mogłaby skorzystać z doświadczeń zdobytych przez UE podczas tworzenia jednolitego rynku i przyjmowania wspólnej waluty;
33. zdecydowanie popiera przesłanie, jakie wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca Komisji Catherine Ashton skierowała podczas wspólnego posiedzenia ministrów UE-

RWPZ w czerwcu 2010 r., jak również niedawno w dniu 22 września 2010 r. podczas posiedzenia UE-RWPZ towarzyszącego posiedzeniu ministerialnemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, kiedy to stwierdziła, że UE jest gotowa do podjęcia ostatecznych starań w celu zakończenia negocjacji; wyraża również zadowolenie z reakcji RWPZ, która także potwierdziła gotowość do zakończenia negocjacji;

34. przyznaje, że niektóre państwa RWPZ są bardzo uczulone na kwestię cel wywozowych, lecz załuje ostatecznej decyzji negocjatorów RWPZ, by powrócić w tej sprawie do stanowiska z 2008 r., czyli by pozostawić ustalenia co do zasad w tej kwestii poza zakresem umowy o wolnym handlu; zdecydowanie uważa, że obecnie zawierane umowy o wolnym handlu nie mogą pomijać kwestii cel wywozowych oraz że zgodnie z przepisami WTO w umowach o wolnym handlu należy zawrzeć postanowienia dotyczące znacznej liberalizacji importu i eksportu;
35. zaleca, by UE przeznaczyła więcej zasobów na rzecz RWPZ za pośrednictwem instrumentu finansowania współpracy z państwami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami o wysokim dochodzie, który powinien być bardziej widoczny i koncentrować się na odpowiednich programach szkolenia lokalnej administracji, w tym w kwestiach handlowych;
36. przypomina, że zgodnie z Traktatem z Lizbony międzynarodowa polityka handlowa stanowi jedno z narzędzi polityki zagranicznej UE oraz że kwestia poszanowania zasad demokracji i podstawowych praw człowieka, podobnie jak kwestie społeczne i środowiskowe, mają dla Unii absolutnie zasadnicze znaczenie przy zawieraniu wszelkich umów międzynarodowych; wzywa zatem do włączania do wszelkich umów o wolnym handlu skutecznej i możliwej do wyegzekwowania klauzuli praw człowieka;
37. zauważa, że w sześciu państwach RWPZ przebywa 15 mln pracowników migrujących i że stanowią oni 40% całkowitej liczby ludności; przypomina o niepewnej sytuacji pracowników migrujących w państwach Zatoki Perskiej, na co zwróciła uwagę Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), i popiera apel MOP o ustanowienie minimalnego wynagrodzenia w regionie, aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się pozycji pracowników krajowych i migrujących; wyraża też poparcie dla prawa wszystkich pracowników do tworzenia związków zawodowych i wstępowania do nich w celu obrony swoich interesów;
38. domaga się okazywania poszanowania zasad demokratycznych i praw podstawowych określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka; wzywa państwa członkowskie RWPZ do zwalczania dyskryminacji kobiet i wykorzystywania dzieci, zwłaszcza na rynku pracy, i do skutecznego wdrażania Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz Konwencji praw dziecka;
39. uważa, że ratyfikacja i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie RWPZ ram ustanowionych Konwencją ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencją ONZ przeciwko korupcji oraz Międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin, powinny odgrywać kluczową rolę w negocjacjach dotyczących umowy o wolnym handlu;
40. uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu poprawiłoby znacznie obecne stosunki

między państwami członkowskimi UE a państwami RWPZ oraz stanowiłoby wartość dodaną podjętego ostatnio wspólnego programu działania, w szczególności poprzez zwiększenie potencjału oraz wzmocnienie struktury instytucjonalnej, w tym w obrębie Sekretariatu RWPZ; żąda, że obecność dyplomatyczna UE w państwach RWPZ sprowadza się do minimum, i domaga się, by w ramach nowej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych UE zwiększyć obecność dyplomatyczną UE w tym regionie, włącznie z ustanowieniem w każdym z sześciu państw RWPZ delegatur Unii, które powinny działać w ścisłej współpracy z krajowymi służbami dyplomatycznymi państw członkowskich UE obecnymi w państwach RWPZ, aby w jak najszerszym zakresie wykorzystała ich łączną wiedzę o regionie; uważa, że większa obecność dyplomatyczna zwiększyłaby szanse na szybsze zawarcie umowy o wolnym handlu, a następnie na jej wdrożenie;

41. proponuje ustanowić regularne spotkania na szczycie szefów państw i rządów UE i RWPZ; podkreśla, że szczyty te mogłyby zdecydowanie wzmocnić więzi polityczne, finansowe, gospodarcze, handlowe i kulturalne między UE a RWPZ; usilnie zachęca najważniejszych decydentów UE i RWPZ do regularnego spotykania się w celu wspólnego określenia i wspierania wspólnych interesów i tym samym zwiększenia prawdopodobieństwa zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu w najbliższej przyszłości; jest zdania, że najważniejsi decydenci UE i RWPZ powinni popierać ideę tych szczytów, niezależnie od zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu;
42. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich latach UE i RWPZ stały się poważnymi partnerami w zakresie inwestycji oraz że RWPZ, wraz z Irakiem i Jemenem, uplasowała się na pierwszej pozycji wśród inwestorów w UE w 2008 r.; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu lub przynajmniej oficjalne ponowne otwarcie negocjacji w tej sprawie stanowiłoby punkt wyjścia do dalszych porozumień, które pobudzą i ułatwią wzajemne bezpośrednie inwestycje zagraniczne z zamiarem usunięcia przeszkód dla zagranicznej własności i ochrony inwestycji; przypomina, że w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony bezpośrednie inwestycje zagraniczne znalazły się w zakresie kompetencji UE, co tym bardziej umożliwia szybkie zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ; zauważa, że jakakolwiek przyszła umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości inwestycyjne dla obu stron, jednocześnie zwiększając szansę spełnienia przez RWPZ kryteriów wymaganych od kandydata do zawarcia unijnej umowy inwestycyjnej w ramach przyszłej polityki inwestycyjnej UE;
43. zauważa, że obniżenie taryf RWPZ w wyniku przyjęcia umowy o wolnym handlu zwiększyłoby atrakcyjność inwestycji zagranicznych przedsiębiorstw międzynarodowych; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu spowoduje zwiększenie inwestycji związanych z usługami, co z kolei będzie sprzyjało rozwojowi państw RWPZ i państw członkowskich UE;
44. proponuje, by we wszelkiej wymianie handlowej między UE a RWPZ wykorzystywać euro; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od czasu swojego powstania RWPZ wyrażała chęć stworzenia unii celnej i walutowej; zauważa, że ta pierwsza została wprowadzona w życie w 2009 r., natomiast negocjacje w sprawie wspólnej waluty aktualnie się toczą;
45. zwraca uwagę, że wszystkie sześć państw RWPZ korzysta obecnie z preferencyjnego

dostępu do rynku UE w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) Unii Europejskiej, podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wszystkie państwa RWPZ powinny nie tylko ratyfikować, lecz również efektywnie wdrożyć wszystkie 27 konwencji MOP i ONZ wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia; jest zdania, że – biorąc pod uwagę poziom postępu gospodarczego w tym regionie – umowa o wolnym handlu byłaby lepszym narzędziem dystrybucji zysków handlowych w całym regionie;

46. przypomina, że głównym celem UE w stosunkach z RWPZ powinno być zawarcie umowy o wolnym handlu, która będzie jedną z głównych umów o wolnym handlu między regionami; jednak dopóki nie zostanie ona zawarta, i mając na uwadze dokonania niektórych głównych partnerów RWPZ, zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji oraz komisarza ds. handlu, aby dokonali oceny zastępczego podejścia do przyszłych wzajemnych stosunków handlowych z państwami RWPZ, które przyjęłyby kształt dwustronnych umów między UE i tymi spośród państw Zatoki, które czują się już przygotowane do dalszego zaangażowania się w stosunkach z UE, z uwzględnieniem niejednorodnego charakteru gospodarek państw Zatoki, różnorakiej reakcji tych państw na kryzys finansowy oraz ich stosunków z innymi partnerami handlowymi;

Energia

47. z zadowoleniem przyjmuje współpracę między Unią Europejską a jej partnerami w regionie Morza Śródziemnego w dziedzinie energii, która obecnie obejmuje również energię odnawialną; jest zdania, że należy wspierać w tym sektorze działalności synergie między trzema strefami geograficznymi, z uwagi na zbieżność interesów, fachowej wiedzy technologicznej, finansowania oraz bogactwa zasobów (słońce, wiatr); wyraża zadowolenie w związku z utworzeniem sieci wymiany wiedzy fachowej UE-RWPZ w zakresie czystych energii mających dziś pierwszorzędne znaczenie dla państw RWPZ;
48. biorąc pod uwagę stosunki strategiczne, gospodarcze, polityczne i kulturalne łączące kraje Zatoki Perskiej z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, ale także rosnącą rolę wpływu państw Zatoki Perskiej na kraje śródziemnomorskie, uważa, że można by rozważyć wzmocnione i ustrukturyzowane partnerstwo między RWPZ a Unią dla Śródziemnomorza, zaś Unia Europejska powinna czynnie włączyć się w promowanie takiego projektu, z którego korzyści czerpać będą wszystkie strony;
49. składa wyrazy uznania dla prac prowadzonych przez zespół ekspertów ds. energii UE-RWPZ, w szczególności dotyczących gazu ziemnego, efektywności energetycznej i bezpieczeństwa jądrowego;
50. w świetle wyzwań związanych ze zmianą klimatu i rosnącym zużyciem energii w obu regionach, wzywa Komisję do zajęcia się kwestią efektywności energetycznej jako jedną z głównych dziedzin rozwoju i do zacieśnienia współpracy w zakresie kwestii dotyczących efektywności energetycznej;
51. przyznaje, że obecnie paliwa kopalne zaspakajają większość zapotrzebowania na energię w UE; zauważa jednak, że przyszłe zapotrzebowanie UE na ropę będzie uwarunkowane kilkoma czynnikami, takimi jak polityka energetyczna i klimatyczna UE, koszty dostaw,

niestabilność cen i przemiany w przemyśle (na przykład w odniesieniu do efektywności energetycznej i mobilności elektrycznej), które łącznie powodują długoterminowy brak pewności co do przyszłego zapotrzebowania oraz inwestycji na starcie/po zakończeniu projektu dotyczących zdolności produkcyjnej;

52. wzywa do zachowania większej przejrzystości w odniesieniu do danych dotyczących gazu i ropy w ramach przyszłego scenariusza zapotrzebowania i dostaw w imię wspólnych interesów na przewidywalnych rynkach ropy; z zadowoleniem przyjmuje zatem znaczenie inicjatywy na rzecz danych dotyczących ropy (JODI);
53. z dużym zadowoleniem przyjmuje wyrażony na wspólnym spotkaniu ministerialnym zamiar dążenia do zacieśnienia współpracy w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu;
54. przyznaje, że wysiłki RWPZ na rzecz zwiększenia potencjału rezerw gazu ziemnego i skroplonego gazu ziemnego (LNG) są zgodne z chęcią UE zróżnicowania źródeł energii i szlaków energetycznych; podkreśla zatem znaczenie zwiększenia eksportu LNG do UE przez włączenie terminali LNG do korytarza południowego oraz stworzenia połączeń gazociągowych z RWPZ, bezpośrednio lub przyłączając się do obecnych i planowanych gazociągów, takich jak AGP, Nabucco i ITGI;
55. zachęca państwa członkowskie RWPZ do uzgadniania wraz z partnerami europejskimi dalszego rozwoju techniki skraplania gazu w celu lepszego uwzględnienia tej techniki w europejskim koszyku energetycznym; podkreśla, że RWPZ mogłaby też wykorzystać GTL jako alternatywną metodę dla emisji spalanych gazów do atmosfery;
56. podkreśla, że UE ma możliwości inwestowania w potencjał wytwarzania energii w RWPZ z wykorzystaniem najnowszych technologii, jeśli chodzi o wytwarzanie, przesył i wzajemne połączenia; w związku z tym zachęca do przyszłej współpracy i szczególnego skupienia się na integracji sieci elektrycznych i stosowaniu technologii inteligentnych sieci;

Przemysł i surowce

57. podkreśla znaczenie niezawodnego partnerstwa między UE a RWPZ w zakresie wykorzystania i dostępu do surowców; opowiada się za otwartymi rynkami towarów i zniesieniem barier pozataryfowych; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie podjęte już w negocjacjach w sprawie wolnego handlu starania na rzecz zagwarantowania bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców;
58. apeluje o wspólne działania na rzecz rozwiązania problemu spekulacji i zmienności cen surowców przez zwiększenie przejrzystości i nadzoru nad obrotem pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje niedawny apel OPEC o surowsze kontrole obrotu takimi instrumentami, a także wysiłki Francji na rzecz zapobieżenia spekulacji cenami surowców w obrębie G20;

Badania i rozwój oraz innowacje

59. podkreśla znaczenie pogłębienia wzajemnej współpracy z RWPZ na rzecz programów

badań i technologii, ze specjalnym uwzględnieniem nowych opartych na wiedzy gałęzi przemysłu w obszarach takich jak odnawialne źródła energii, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS), pochodne gazu i ropy, efektywność energetyczna oraz biomasa; wzywa do podjęcia współpracy obejmującej transfer technologii w połączeniu z bezpiecznymi i trwałymi dostawami surowców;

60. wzywa do ściślejszej współpracy Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERBN) i Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIIT) z RWPZ, aby wspierać i rozwijać dialog naukowy i współpracę regionów również w tym obszarze;

Edukacja

61. przypomina, że państwa członkowskie RWPZ nadały edukacji priorytetowe znaczenie narodowe ze względu na duże zapotrzebowanie w zakresie zasobów ludzkich (niewystarczająca liczba nauczycieli), treści szkoleń (niedostosowanie do rozwoju rynku pracy), jakości programów (przestarzałe metodologia i materiały dydaktyczne) oraz wykorzystywania nowych technologii; wzywa do czynnego wspierania wysiłków podejmowanych przez władze celem zaradzenia tym niedostatkom oraz do zaproponowania ambitnej współpracy w zakresie szkolnictwa wyższego, średniego i podstawowego, by promować większy dostęp do edukacji dla kobiet i mężczyzn;
62. podkreśla, że współpraca ta powinna obejmować dalsze wsparcie programów wymiany studentów, naukowców i wymiany zawodowej; ubolewa nad tym, że program Erasmus Mundus pozostaje prawie nieznany w całym regionie, między innymi z uwagi na brak informacji o nim; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podejmowane przez uniwersytety francuskie, brytyjskie i niemieckie o tworzeniu partnerstw uniwersyteckich oraz programów wymiany; przypomina jednak, że Europę prześcignęły w tym obszarze Stany Zjednoczone i Azja; zwraca się do Komisji Europejskiej, by przewidziała organizowanie w regionie dni informacyjnych i promocji kształcenia i europejskich badań naukowych; nalega, by te programy wymiany skierowane były do studentów, wykładowców, badaczy, jak również do personelu administracyjnego, oraz by zapewniono zrównoważoną reprezentację płciową uczestników; uważa, że trzeba przygotowywać programy wymiany dla młodszych grup wiekowych, kierując je do gimnazjalistów i licealistów;
63. z zadowoleniem przyjmuje projekt Al-Jisr w zakresie dyplomacji publicznej i działań uświadamiających, który – przy wsparciu ze strony Komisji – przynosi ogromne korzyści; w związku z tym zachęca służby wysokiej przedstawiciel/przewodniczącej Komisji do intensyfikacji działań dyplomatycznych w przyszłości w regionie, gdzie UE wciąż jeszcze nie cieszy się zrozumieniem, a mechanizmy pozwalające zmienić ten stan są ograniczone; podkreśla znaczenie określenia lepszej strategii komunikacji, w tym potrzebę wyjaśniania strategii politycznych i stanowiska UE w języku arabskim, tak by upowszechnić je w szerszych kręgach społecznych;
64. podkreśla, że nieobecność programów współpracy UE z RWPZ w obszarze mediów można wytłumaczyć brakiem informacji; wzywa Komisję do zaproponowania środków zachęcających państwa RWPZ do bardziej zaawansowanej współpracy w tym zakresie celem zwiększenia widoczności Unii w regionie oraz propagowania wzajemnego zrozumienia;

65. uważa za sprawę nadrzędnej wagi, by zaradzić brakowi badań i studiów w Europie nad państwami Zatoki Perskiej; zachęca do wprowadzania na uniwersytetach programów współczesnych studiów poświęconych tej części świata arabskiego; powinna również istnieć możliwość wybierania programów studiów nad Unią Europejską w uniwersytetach regionu;

◦
◦ ◦

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Unii Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretariatowi RWPZ, a także rządów i parlamentom państw członkowskich RWPZ.

UZASADNIENIE

Ku partnerstwu strategicznemu UE z RWPZ i jej państwami członkowskimi

Unia Europejska i Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej od około dwudziestu lat negocjują umowę o wolnym handlu. Są to najstarsze negocjacje handlowe, które Unia rozpoczęła, ale które jeszcze się nie zakończyły. Natomiast w ciągu minionych dwudziestu lat kontekst tych negocjacji niezwykle się zmienił.

Geopolityczne środowisko RWPZ charakteryzuje pojawienie się szeregu wyzwań związanych z bezpieczeństwem i mających wpływ na sytuację ogólnoswiatową i regionalną (Irak, Iran, Jemen, terroryzm islamski, piractwo). Włączone do światowego modelu gospodarki państw członkowskich RWPZ podjęły się liberalizacji i dywersyfikacji ich struktury ekonomicznej i otworzyły się na nowych partnerów handlowych; Azja stała się w 2010 r. pierwszym partnerem handlowym Zatoki Perskiej. Poza tym państwa RWPZ dysponują ważnym atutem finansowym w postaci państwowych funduszy majątkowych, które w 2009 r. osiągnęły wysokość ponad 1380 mld dolarów, czyli ponad 35% funduszy światowych¹. Państwa członkowskie RWPZ, które stały się siłą napędową gospodarki całego regionu Bliski Wschód Afryka Północna, generują ponad 40% bogactwa narodowego w tej strefie i posiadają 50 % oficjalnych rezerw walutowych, tj. 1070 mld dolarów. Są one również najważniejszymi inwestorami w krajach sąsiedzkich UE położonych na południu, w obszarze regionu Morza Śródziemnego. Ten aktywny internacjonalizm nie ogranicza się jedynie do aspektów handlowych, finansowych i energetycznych. Zahacza on również o scenę dyplomatyczną – coraz częściej w Afryce bądź na Bliskim Wschodzie mediacje prowadzone są przez te państwa, zwłaszcza Katar i Arabię Saudyjską, propaguje się w nich również inicjatywy na rzecz dialogu dotyczącego zbliżenia kultur i wzajemnego zrozumienia.

Poza tym jeśli chodzi o kwestie wewnętrzne, w państwach RWPZ od kilku lat dokonują się nowe procesy modernizacji politycznej i społecznej; oczywiście w jednych krajach są one szybsze niż w innych, ale wszędzie stanowią endogenną dynamikę, którą należy wspierać i promować. Wreszcie zainicjowany ponad trzydzieści lat temu przez sześć państw członkowskich proces integracji stanowi jak na razie jedyne takie doświadczenie w świecie arabskim. Pomimo międzyrządowego modelu funkcjonowania, braku prerogatyw ponadnarodowych, niemożliwości wydawania i narzucania aktów wiążących oraz administracyjnych niedociągnięć strukturalnych, nie ulega wątpliwości, że ustanowienie unii celnej, a następnie jednolitego rynku i ostatecznie wspólnej waluty świadczą o tym, że decydenci tego regionu zamierzają kontynuować proces integracji opartej na współpracy i wielostronności, a podejście to okazało się skuteczne w odniesieniu do stabilności (co pragniemy podkreślić). Doświadczenia UE pozostają źródłem inspiracji w tym zakresie oraz kopalnią wiedzy, którą należy się dzielić z RWPZ.

Dlatego, choć kwestią o kluczowym znaczeniu jest szybkie zawarcie umowy o wolnym handlu – do czego wzywamy – Unia powinna już teraz planować działania na później.

---

¹ Sovereign Wealth Fund Institute

Możliwości współpracy między tymi regionami wykraczają poza ramy handlowe. Oba podmioty mają wspólne interesy w zakresie bezpieczeństwa międzynarodowego, walki z terroryzmem, mediacji dyplomatycznej w strefach napięć na Bliskim Wschodzie, regionalnego zarządzania kryzysowego, dialogu międzykulturowego i globalnego zarządzania gospodarką.

Niniejsze sprawozdanie z własnej inicjatywy jest w zamyśle Parlamentu apelem o opracowanie bardziej ambitnej polityki Unii względem RWPZ i jej państw członkowskich. Godne ubolewania byłoby, gdyby dwa główne podmioty światowej sceny politycznej i gospodarczej – UE i RWPZ – obrały odmienne drogi w momencie, gdy zmienia się równowaga regionalna, a globalne zarządzanie gospodarką nabiera nowego znaczenia. Zacieśnienie stosunków byłoby korzystne dla obu stron, tym bardziej że liczne są dziedziny współpracy, np. edukacja, badania naukowe, energie odnawialne – jeśli ograniczyć się tylko do kilku z nich – oraz zważywszy na to, że w porównaniu z wieloma nowymi podmiotami operującymi w Zatoce Perskiej UE ma w tym zakresie atuty, które może wykorzystać, o ile tylko na najwyższym szczeblu zaistnieje odpowiednia wola polityczna.

26.1.2011

OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (2010/2233(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Mário David

(*)Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu (FTA) między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ), którą poparło 96% posłów; zauważa, że kwestie poruszone w tej rezolucji – takie jak potrzeba wzajemnego dostępu do rynków, skutecznej ochrony praw własności intelektualnej, zniesienia barier pozataryfowych utrudniających świadczenie usług, wspierania zrównoważonego rozwoju i poszanowania międzynarodowych konwencji – nie straciły na aktualności;
2. wyraża głębokie ubolewanie, że negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a RWPZ były wielokrotnie odraczane na długi czas i potępia decyzję RWPZ o zawieszeniu tych negocjacji w 2008 r.; uważa, że nadszedł czas, by odblokować te negocjacje, tak aby znaleźć ostateczne rozwiązanie umożliwiające społeczeństwom i podmiotom gospodarczym po obu stronach czerpanie jak największych korzyści z umowy;
3. wyraża ubolewanie, że region ten został zaniedbany przez UE mimo jego strategicznego znaczenia dla dostaw ropy, możliwości handlowych i regionalnej stabilności;
4. zauważa, że rozpoczęte 20 lat temu negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu nie doprowadziły jeszcze do podpisania umowy; zdaje sobie sprawę, że niektóre państwa Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej odrzuciły klauzule dotyczące praw człowieka i nielegalnej migracji;

5. uważa, że biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie regionu, umowę o wolnym handlu należy postrzegać nie tylko jako instrument zwiększenia dobrobytu przez handel, lecz również jako narzędzie wspierania geopolitycznej stabilności;
6. odnotowuje, że RWPZ stanowi obecnie szósty pod względem wielkości rynek eksportowy dla UE oraz że UE jest głównym partnerem handlowym RWPZ; stwierdza, że chociaż już obecnie wymiana handlowa jest intensywna, nadal istnieją możliwości jej pogłębienia, a także zróżnicowania tej wymiany między obiema stronami, biorąc pod uwagę rozmiary rynku UE oraz starania ze strony państw RWPZ na rzecz zróżnicowania eksportu; stwierdza, że umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości współpracy i pomocy technicznej; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ sprzyjałoby w dużym stopniu silniejszym więziom i dalszej dywersyfikacji;
7. zauważa, że biorąc pod uwagę, iż kraje RWPZ zmierzają w kierunku zróżnicowania gospodarczego mającego na celu zmniejszenie ich uzależnienia od ropy naftowej, zwiększenie handlu usługami i inwestycji przyczyniłoby się do szybszego rozwoju gospodarek poszczególnych krajów RWPZ;
8. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich dwudziestu latach stosunki gospodarcze między UE a RWPZ pogłębiały się oraz że obroty handlowe między dwiema stronami znacznie wzrosły, pomimo że nie udało się zawrzeć umowy o wolnym handlu; uważa, że oznacza to, iż umowa ta zwiększyłaby jeszcze ten naturalny wzrost wymiany oraz stworzyłaby dla niego bardziej otwarte, przewidywalne i bezpieczne otoczenie;
9. zaznacza, że większa część pracy nad umową została już przeprowadzona, oraz uważa, że zakres umowy o wolnym handlu w obecnym kształcie stanowi obietnicę wielu korzyści dla obu stron; dlatego nawołuje obie strony do potraktowania tej umowy jako głównego i bardzo ważnego dążenia obu regionów i ich społeczności; uważa, że UE i RWPZ łączą wspólne interesy i potrzeby oraz że doświadczenia UE w zakresie integracji regionalnej mogą być źródłem inspiracji dla regionu Zatoki Perskiej; uważa, że w związku z tym UE może dostarczyć wartościowej pomocy technicznej;
10. zwraca uwagę, że w razie gdyby nie zaradzono brakowi przejrzystości procedur udzielania zamówień publicznych i ograniczeniom dostępu dla zagranicznych inwestorów w sektorze usług, mogłyby one zagrozić zawarciu umowy;
11. zdecydowanie uważa, że umowa o wolnym handlu między UE a RWPZ przyniosłaby znaczne korzyści obu stronom; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu z UE wsparłaby dalszą integrację gospodarczą RWPZ oraz że w następstwie ustanowienia unii celnej wewnątrz RWPZ mogłaby ona również przyspieszyć realizację ważnych projektów, takich jak wspólny rynek RWPZ czy wprowadzenie w pełni unii celnej w łonie RWPZ posiadającej wspólną walutę; uważa, że RWPZ mogłaby skorzystać z doświadczeń zdobytych przez UE podczas tworzenia jednolitego rynku i przyjmowania wspólnej waluty;
12. zdecydowanie popiera przesłanie, jakie wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca Komisji Catherine Ashton skierowała podczas posiedzenia Wspólnej Rady UE-RWPZ i posiedzenia ministerialnego w czerwcu 2010 r., jak również niedawno w dniu 22 września br. podczas posiedzenia UE-RWPZ towarzyszącego posiedzeniu

ministerialnemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, kiedy to stwierdziła, że UE jest gotowa do podjęcia ostatecznych starań w celu zakończenia negocjacji; wyraża również zadowolenie z reakcji RWPZ, która także potwierdziła gotowość do zakończenia negocjacji;

13. przyznaje, że niektóre państwa RWPZ są bardzo uczulone na kwestię ceł wywozowych, lecz żałuje ostatecznej decyzji negocjatorów RWPZ, by powrócić w tej sprawie do stanowiska z 2008 r., czyli by pozostawić ustalenia co do zasad w tej kwestii poza zakresem umowy o wolnym handlu; zdecydowanie uważa, że obecnie zawierane umowy o wolnym handlu nie mogą pomijać kwestii ceł wywozowych oraz że zgodnie z przepisami WTO w umowach o wolnym handlu należy zawrzeć postanowienia dotyczące znacznej liberalizacji importu i eksportu;
14. zaleca, by UE przeznaczyła więcej zasobów na rzecz RWPZ, a mianowicie za pośrednictwem instrumentu finansowania współpracy z państwami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami o wysokim dochodzie, który powinien być bardziej widoczny i koncentrować się na odpowiednich programach szkolenia lokalnej administracji, w tym w kwestiach handlowych;
15. przypomina, że zgodnie z Traktatem z Lizbony międzynarodowa polityka handlowa stanowi jedno z narzędzi polityki zagranicznej UE oraz że kwestia poszanowania zasad demokracji i podstawowych praw człowieka, podobnie jak kwestie społeczne i środowiskowe, mają dla Unii absolutnie zasadnicze znaczenie przy zawieraniu wszelkich umów międzynarodowych; wzywa zatem do włączania do wszelkich umów o wolnym handlu skutecznej i możliwej do wyegzekwowania klauzuli praw człowieka;
16. zauważa, że w sześciu państwach RWPZ przebywa 15 mln pracowników migrujących i że stanowią oni 40% całkowitej liczby ludności; przypomina o niepewnej sytuacji pracowników migrujących w państwach Zatoki Perskiej, na co zwróciła uwagę Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), i popiera apel MOP o ustanowienie minimalnego wynagrodzenia w regionie, aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się pozycji pracowników krajowych i migrujących; wyraża też poparcie dla prawa wszystkich pracowników do tworzenia związków zawodowych i wstępowania do nich w celu obrony swoich interesów;
17. domaga się okazywania poszanowania zasad demokratycznych i praw podstawowych określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka; wzywa państwa członkowskie RWPZ do zwalczania dyskryminacji kobiet i wykorzystywaniu dzieci, zwłaszcza na rynku pracy, i do skutecznego wdrażania Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz Konwencji praw dziecka;
18. uważa, że ratyfikacja i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie RWPZ ram ustanowionych Konwencją ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencją ONZ przeciwko korupcji oraz Międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin, powinny odgrywać kluczową rolę w negocjacjach dotyczących umowy o wolnym handlu;
19. uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu poprawiłoby znacznie obecne stosunki między państwami członkowskimi UE a państwami RWPZ oraz stanowiłoby wartość

dodaną podjętego ostatnio wspólnego programu działania, w szczególności poprzez zwiększenie potencjału oraz wzmocnienie struktury instytucjonalnej, w tym w obrębie Sekretariatu RWPZ; żałuje, że obecność dyplomatyczna UE w państwach RWPZ sprowadza się do minimum, i domaga się, by w ramach nowej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych UE zwiększyć obecność dyplomatyczną UE w tym regionie, włącznie z ustanowieniem w każdym z sześciu państw RWPZ delegatur Unii, które powinny działać w ścisłej współpracy z krajowymi służbami dyplomatycznymi państw członkowskich UE obecnymi w państwach RWPZ, aby w jak najszerszym zakresie wykorzystać ich łączną wiedzę o regionie; uważa, że większa obecność dyplomatyczna zwiększyłaby szanse na szybsze zawarcie umowy o wolnym handlu, a następnie na jej wdrożenie;

20. proponuje ustanowić regularne spotkania na szczycie szefów państw i rządów UE i RWPZ; podkreśla, że szczyty te mogłyby zdecydowanie wzmocnić więzi polityczne, finansowe, gospodarcze, handlowe i kulturalne między UE a RWPZ; usilnie zachęca najważniejszych decydentów UE i RWPZ do regularnego spotykania się w celu wspólnego określenia i wspierania wspólnych interesów i tym samym zwiększenia prawdopodobieństwa zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu w najbliższej przyszłości; jest zdania, że najważniejsi decydenci UE i RWPZ powinni popierać ideę tych szczytów, niezależnie od zawarcia i podpisania umowy o wolnym handlu;
21. wyraża zadowolenie z faktu, że w ostatnich latach UE i RWPZ stały się poważnymi partnerami w zakresie inwestycji oraz że RWPZ, wraz z Irakiem i Jemenem, uplasowała się na pierwszej pozycji wśród inwestorów w UE w 2008 r.; uważa, że zawarcie umowy o wolnym handlu lub przynajmniej oficjalne ponowne otwarcie negocjacji w tej sprawie stanowiłoby punkt wyjścia do dalszych porozumień, które pobudzą i ułatwią wzajemne bezpośrednie inwestycje zagraniczne z zamiarem usunięcia przeszkód dla zagranicznej własności i ochrony inwestycji; przypomina, że w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony bezpośrednie inwestycje zagraniczne znalazły się w zakresie kompetencji UE, co tym bardziej umożliwia szybkie zawarcie umowy o wolnym handlu między UE a RWPZ; zauważa, że jakakolwiek przyszła umowa o wolnym handlu stworzyłaby nowe możliwości inwestycyjne dla obu stron, jednocześnie zwiększając szansę spełnienia przez RWPZ kryteriów wymaganych od kandydata do zawarcia unijnej umowy inwestycyjnej w ramach przyszej polityki inwestycyjnej UE;
22. zauważa, że obniżenie taryf RWPZ w wyniku przyjęcia umowy o wolnym handlu zwiększyłoby atrakcyjność inwestycji zagranicznych przedsiębiorstw międzynarodowych; jest przekonany, że umowa o wolnym handlu spowoduje zwiększenie inwestycji związanych z usługami, co z kolei będzie sprzyjało rozwojowi państw RWPZ i państw członkowskich UE;
23. proponuje, by we wszelkiej wymianie handlowej między UE a RWPZ wykorzystywać euro; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od czasu swojego powstania RWPZ wyrażała chęć stworzenia unii celnej i walutowej; zauważa, że ta pierwsza została wprowadzona w życie w 2009 r., natomiast negocjacje w sprawie wspólnej waluty aktualnie się toczą;
24. zwraca uwagę, że wszystkie sześć państw RWPZ korzysta obecnie z preferencyjnego dostępu do rynku UE w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) Unii Europejskiej,

podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wszystkie państwa RWPZ powinny nie tylko ratyfikować, lecz również efektywnie wdrożyć wszystkie 27 konwencji MOP i ONZ wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia; jest zdania, że – biorąc pod uwagę poziom postępu gospodarczego w tym regionie – umowa o wolnym handlu byłaby lepszym narzędziem dystrybucji zysków handlowych w całym regionie;

25. przypomina, że głównym celem UE w stosunkach z RWPZ powinno być zawarcie umowy o wolnym handlu, która będzie jedną z głównych umów o wolnym handlu między regionami; jednak dopóki nie zostanie ona zawarta, i mając na uwadze dokonania niektórych głównych partnerów RWPZ, zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji oraz komisarza ds. handlu, aby dokonali oceny alternatywnego podejścia do wzajemnych stosunków handlowych z państwami RWPZ, które przyjęłyby kształt dwustronnych umów między UE i tymi spośród państw Zatoki, które czują się już przygotowane do dalszego zaangażowania się w stosunkach z UE, z uwzględnieniem niejednorodnego charakteru gospodarek państw Zatoki, różnorodnej reakcji tych państw na kryzys finansowy oraz ich stosunków z innymi partnerami handlowymi.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.1.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 15 - : 2 0 : 10
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	George Sabin Cutaş, Mário David, Jörg Leichtfried, Miloslav Ransdorf, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Patrice Tirolien

14.1.2011

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (GCC)
(2010/2233(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Angelika Niebler

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie wspólnego programu działania EU-GCC, w szczególności fakt, że przyczynia się on do zacieśnienia współpracy w obszarach wspólnego zainteresowania w dziedzinie przemysłu, energii, badań, edukacji, nauki i technologii, TIK, inwestycji i działań na rzecz ochrony klimatu; jest zdania, że wszelkie osiągnięcia wspólnego programu działania EU-GCC pomogą wznowić negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu;

ENERGIA

2. składa wyrazy uznania dla prac prowadzonych przez zespół ekspertów ds. energii UE-GCC, w szczególności dotyczących gazu ziemnego, efektywności energetycznej i bezpieczeństwa jądrowego;
3. w świetle wyzwań związanych ze zmianą klimatu i rosnącym zużyciem energii w obu regionach, wzywa Komisję do zajęcia się kwestią efektywności energetycznej jako jedną z głównych dziedzin rozwoju i do zacieśnienia współpracy w zakresie kwestii dotyczących efektywności energetycznej;
4. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie projektu sieci wymiany wiedzy w zakresie technologii produkcji czystej energii; pochwała szczególnie działania umożliwiające rozwój polityki w dziedzinie propagowania i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej;

5. przyznaje, że obecnie paliwa kopalne zaspakajają większość zapotrzebowania na energią w UE; zauważa jednak, że przyszłe zapotrzebowanie UE na ropę będzie uwarunkowane kilkoma czynnikami, takimi jak polityka energetyczna i klimatyczna UE, koszty dostaw, niestabilność cen i przemiany w przemyśle (na przykład w odniesieniu do efektywności energetycznej i mobilności elektrycznej), które łącząc się ze sobą powodują długoterminowy brak pewności co do przyszłego zapotrzebowania oraz inwestycji na starcie/po zakończeniu projektu dotyczących zdolności produkcyjnej;
6. wzywa do zachowania większej przejrzystości w odniesieniu do danych dotyczących gazu i ropy w ramach przyszłego scenariusza zapotrzebowania i dostaw w imię wspólnych interesów na przewidywalnych rynkach ropy; z zadowoleniem przyjmuje zatem znaczenie inicjatywy na rzecz danych dotyczących ropy (JODI);
7. z dużym zadowoleniem przyjmuje wyrażony na spotkaniu ministerialnym zamiar dążenia do zacieśnienia współpracy w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu;
8. przyznaje, że wysiłki GCC na rzecz zwiększenia potencjału rezerw gazu ziemnego i LNG są zgodne z chęcią UE zróżnicowania źródeł energii i szlaków energetycznych; podkreśla zatem znaczenie zwiększenia eksportu LNG do UE przez włączenie terminali LNG do korytarza południowego oraz stworzenia połączeń gazociągowych z GCC, bezpośrednio lub przyłączając się do obecnych i planowanych gazociągów, takich jak AGP, Nabucco i ITGI;
9. zachęca państwa członkowskie GCC do uzgadniania wraz z partnerami europejskimi dalszego rozwoju GTL (paliwa z gazu) w celu ich lepszego uwzględnienia w europejskim koszyku energetycznym; podkreśla, że GCC mogłaby też wykorzystać GTL jako alternatywną metodę dla emisji spalanych gazów do atmosfery;
10. uznaje, że potencjalne synergie w obszarze odnawialnych źródeł energii, np. słonecznej, wiatrowej, biomasy oraz nowych czystych technologii węglowych stanowią znaczącą perspektywę dla współpracy technologicznej, przemysłowej i politycznej między UE a GCC;
11. podkreśla, że UE ma możliwości inwestowania w potencjał wytwarzania energii w GCC z wykorzystaniem najnowszych technologii, jeśli chodzi o wytwarzanie, przesył i wzajemne połączenia; w związku z tym zachęca do przyszłej współpracy i szczególnego skupienia się na integracji sieci elektrycznych i stosowaniu technologii inteligentnych sieci;

PRZEMYSŁ I SUROWCE

12. podkreśla znaczenie niezawodnego partnerstwa między UE a GCC w zakresie wykorzystania i dostępu do surowców; opowiada się za otwartymi rynkami towarów i zniesieniem barier pozataryfowych; z zadowoleniem przyjmuje wszelkie podjęte już w negocjacjach w sprawie wolnego handlu starania na rzecz zagwarantowania bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców;
13. apeluje o wspólne starania na rzecz rozwiązania problemu spekulacji i zmienności cen surowców przez zwiększenie przejrzystości i ściślejszy nadzór nad obrotem pozagiełdowymi instrumentami pochodnymi; w tym kontekście z zadowoleniem

przyjmuje niedawny apel OPEC o surowsze kontrole obrotu takimi instrumentami, a także wysiłki Francji na rzecz zapobieżenia spekulacji cenami surowców w obrębie G20;

BADANIA I ROZWÓJ ORAZ INNOWACJE

14. podkreśla znaczenie pogłębienia wzajemnej współpracy z GCC na rzecz programów badań i technologii, ze specjalnym uwzględnieniem nowych opartych na wiedzy gałęzi przemysłu w obszarach takich jak odnawialne źródła energii, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS), pochodne gazu i ropy, efektywność energetyczna oraz biomasa; wzywa do podjęcia współpracy obejmującej transfer technologii w połączeniu z bezpiecznymi i trwałymi dostawami surowców;
15. ponownie podkreśla potrzebę dostarczania lepszych informacji w sprawie dostępności unijnych programów wymiany, takich jak Erasmus Mundus, dla studentów i nauczycieli z krajów Zatoki Perskiej; zachęca zatem do udziału studentów i nauczycieli z krajów Zatoki Perskiej w istniejących programach wymiany w celu pogłębienia dialogu kulturowego i propagowania wzajemnego zrozumienia;
16. wzywa do ściślejszej współpracy Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERBN) i Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIIT) z GCC, aby wspierać i rozwijać również stosunki w dziedzinie nauki i współpracę regionów w tym obszarze;

PRZEDSTAWICIELSTWO W KRAJACH RADY WSPÓLPRACY PAŃSTW ZATOKI PERSKIEJ

17. wzywa do zintensyfikowania prac na rzecz rozpoznawalności UE prowadzonych przez jedną tylko delegację i obejmujących 6 krajów Zatoki Perskiej; opowiada się zatem za powołaniem pięciu nowych delegacji w pozostałych krajach oraz utworzeniem pięciu nowych urzędów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	13.1.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 43 -: 6 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Christian Ehler, Lena Ek, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Maria Badia i Cutchet, Françoise Grossetête, András Gyürk, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Eija-Riitta Korhola, Marian-Jean Marinescu, Alajos Mészáros, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Hannes Swoboda
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Britta Reimers

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 62 -: 3 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gabriele Albertini, Dominique Baudis, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Nikolaos Chountis, Philip Claeys, Georgios Koumoutsakos, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Janusz Władysław Zemke
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Spyros Danellis, Ismail Ertug, Eider Gardiazábal Rubial, Jolanta Emilia Hibner, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Jaroslav Paška